

امریکا

نیت کوهن، تحلیلگر ارشد نیویورک تایمز
مترجم: امیر فرحباف

زمانی که باراک اوباما در سال ۲۰۰۲ برای دوم در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا پیروز شد، به نظر می‌رسید که آغاز دوره جدیدی از حکمرانی دموکرات‌ها باشد؛ دوره‌ای که با ظهور نسل جدیدی از رای‌دهندگان جوان، سکولار و غیرسلفی‌دوست پیش می‌رفت. با نگاهی به گذشته، انتخابات ۲۰۱۲ بیشتر شبیه پایان یک دوره به نظر می‌رسد: پیروزی نهایی جنبش‌های اجتماعی دهه ۱۹۶۰ بر جمهوری خواهی رنگانی که زمانی غالب بود. در عوض، این سه انتخاباتی که ترامپ در آنها شرکت کرده - در سال‌های ۲۰۱۶، ۲۰۲۰ و ۲۰۲۴ - به نظر می‌رسند دوران جدیدی از سیاست را ارائه می‌کنند؛ دوره‌ای که با نام پوپولیسم محافظه‌کارانه دونالد ترامپ تعریف می‌شود. چه آن را یک بازآرایی سیاسی بنامید یا نه، سیاست آمریکا از زمانی که ترامپ نامزدی حزبش را به دست آورد، یکسان نبوده است. این دو حزب بر سر حوزه‌هایی که قبلاً اجماع داشتند با هم درگیر می‌شوند. درک این تحول می‌تواند برای کسانی که قبل از ریاست جمهوری ترامپ به سن بلوغ رسیده‌اند، سرگیزجه آور باشد. حتی آنها می‌توانند احساس کنند که سیاست آمریکا وارونه شده است.

تا قبل از ترامپ، چیزهای زیادی در مورد سیاست آمریکا وجود داشت که می‌توانستید آنها را بدیهی بدانید. معانی دو طرف (دوقطبی جمهوری خواه - دموکرات) روشن به نظر می‌رسید. جمهوری خواهان نماینده چهار شاخه محافظه کاری اقتصادی، دولت‌های کوچک، راست کیشی مذهبی و شاهین‌ها و سیاست خارجی رنگانی بودند. دموکرات‌ها نیز نماینده طبقه کارگر، تغییرات اجتماعی و جنبش‌های لیبرالی بودند.

هر چهار سال یکبار، دو حزب همان بحث‌های دوسویه گذشته را درباره جنگ در مقابل دیپلماسی، «هزینه‌های اجتماعی در برابر کاهش مالیات»، «ارزش‌های خانوادگی در مقابل جنبش‌های آزادخواه دهه ۱۹۶۰» و «تجارت آزاد در مقابل حمایت از کارگران» تکرار می‌کردند. این روند، تقسیم‌بندی‌های جمعیتی پیش‌بینی‌پذیر و روندهای انتخاباتی بلندمدتی را به همراه داشت.

راست میانه، رادیکال می شود
اما با ورود ترامپ به صحنه، همه چیز تغییر کرد. در برخی موضوعات، به نظر می‌رسد که دو حزب جایگاه‌های خود را عوض کرده‌اند. امروز ترامپ از طبقه کارگر دفاع می‌کند، علیه نخبگان سخن می‌گوید، از مشاغل آمریکایی حمایت می‌کند و سیاست خارجی سنتی ایالات متحده را نقد می‌کند، در حالی که دموکرات‌ها از نهادها، هنجارها

عکس: New York Times

سیاست در امریکای پساترامپ چگونه بازتعریف می‌شود؟

عصر جدید امریکا

حزبی میان رأی‌دهندگان سفیدپوست و غیرسفیدپوست اکنون کمتر از هر زمان دیگری پس از تصویب قانون حقوق مدنی ۱۹۶۴ است. شکاف نسلی حزبی رایان اکنون جایگاهت را در حزب ندادند. هم‌زمان، بسیاری از حامیان سابق اوباما، از جمله رابرت اف. کندی و ایلان ماسک، اکنون خود را نزدیک به جهان ترامپ می‌بینند. این تغییرات حزبی، ائتلاف‌های انتخاباتی متفاوتی را به وجود آورده است. در سال ۲۰۱۶، ترامپ توانست رأی دهندگان سفیدپوست بدون مدرک دانشگاهی را در ایالت‌های شمالی جذب کند؛ جایی که جمهوری خواهان قبلاً در آن موفقیت چندان نتوانستند. از آن زمان، او حمایت بیشتری را از جوانان، سایه‌پوستان، آسیائیتی‌تبارها و آسیایی‌تبارها کسب کرده است، آن هم با اتخاذ موضعی که دموکرات‌ها تصور می‌کردند این گروه‌ها با آن مواضع مخالفند.

مرزها تغییر می‌کنند

نظرسنجی‌های پس از انتخابات نشان می‌دهند که ترامپ رأی‌دهندگان با درآمد بالای ۱۰۰,۰۰۰ دلار را از دست داد؛ اما در میان کسانی که درآمد کمتری داشتند، از جمله زیر ۵۰,۰۰۰ دلار، پیروز شده است. اگر چیزی جایگزین این شکاف طبقاتی شده باشد، شکاف تحصیلی است. پیش از ترامپ، رأی‌دهندگان با مدرک دانشگاهی یا بدون آن تقریباً مشابه رأی می‌دادند، اما اکنون این شکاف به اندازه شکاف درآمدی سال ۲۰۱۲ بزرگ شده است. این تغییرات انتخاباتی گاه

به عنوان تسریع روندهای بلندمدت و گاه به عنوان تحولات جدید تفسیر می‌شوند. در هر صورت، این روندها سیاست آمریکا را در وضعیت کاملاً متفاوتی رسانده‌اند. اینکه آیا همه این تغییرات به عنوان یک بازآرایی سیاسی محسوب می‌شوند یا نه، به تعریف این واژه بستگی دارد. ترازبندی طبقاتی میان ثروتمندان و فقرا یا سرمایه و کار باشد.

دست راست در آستین چپ!

این مسائل در چهارچوب ایدئولوژیک قدیمی چپ-راست نمی‌گنجند. در واقع، بسیاری از احزاب راستگرا اکنون دولت رفاه را پذیرفته‌اند. با این حال، پوپولیست‌های محافظه‌کار استبدادی می‌کنند که نخبگان

سیاست آمریکا قابل پیش‌بینی بود، در آن زمان یا بلافاصله پس از آن شکل گرفت. احزاب بازتعریف شدند؛ حتی بنیادهای سه‌گانه ریگان را می‌توان به‌عنوان مخالفت با انقلاب فرهنگی دهه ۱۹۶۰، جنبش ضد جنگ و برنامه جامعه بزرگ بازسازی کرد. اثرات این دوره، روندهای انتخاباتی پنج دهه بعد را شکل داد.

پیروزی محافظه کاری

در بازبینی گذشته، پیروزی اوباما بر رامنسی نقطه اوج این دوره بود. در این انتخابات، برای آخرین بار، دموکرات‌ها و جمهوری خواهان مواضع معمول خود را دنبال کردند و درگیری‌های آن دوره را دوباره به صحنه آوردند. در نهایت، اوباما با اختلاف اندکی پیروز شد، اما این پیروزی به نظر می‌رسید که حکم نهایی بر دوران گذشته باشد: لیبرال‌ها برنده شدند.

در سال ۲۰۱۲، آمریکا جامعه‌ای چندزادی، سکولار و متمایل به لیبرالیسم بود. کمتر از ۵۰ سال پس از تصویب قانون حقوق مدنی، جامعه مدنی ایالات متحده یک رئیس‌جمهوری لیبرال سیاه‌پوست انتخاب کرده بود. تصور می‌شد که بزودی یک رئیس‌جمهوری زن هم انتخاب خواهد شد. همچنین فرض بر این بود که ازدواج همجنس‌گازان رایج شده و بزودی به قانون تبدیل می‌شود.

آزادی کشت و مبادله ماری جوانا قدم بعدی بود. در چند سال کوتاه، تغییرات جمعیتی چشم‌اندازی ترسیم کرده بود که پیروزی معمولی اوباما به یک اکثریت دموکراتیک پایدار تبدیل شود. این پیروزی لیبرال‌ها در جنگ فرهنگی در کنار بحران مالی و جنگ عراق اتفاق افتاد، که هم‌زمان ضربات بزرگی به اجماع جمهوری خواهانه دوران ریگان برای دولت کوچک‌تر، مقررات‌زدایی و سیاست خارجی نئومحافظه‌کار وارد کرد. با پیروزی اوباما، ائتلاف محافظه‌کار سیاسی پس از دهه ۱۹۶۰ به پایان رسید. چهار سال بعد، ترامپ آنچه از ائتلاف سه‌پایه ریگان باقی مانده بود را نابود کرد و حزب جمهوری خواه را حول محور مسائل جدیدی بازتعریف کرد: تجارت، چین، مهاجرت، انرژی و افراط‌گرایی چپ‌گرایان دانشگاهی و «بیداری ملی جدید». در نهایت، دموکرات‌ها پیام اصلی و رأی‌دهندگانی را که تصور می‌کردند بخشی از پایگاهشان هستند، از دست دادند.

از نهاد‌های دموکراتیک و بین‌المللی برای پیشبرد منافع و اهداف خود به ضرر مردم عادی استفاده کرده‌اند. این جنبش‌های سیاسی تاکنون برای ایجاد اکثریت‌های سیاسی پایدار تلاش کرده‌اند، اما نقد آنها همچنان قوی‌ترین پیام در سیاست باقی مانده است.

حزبی زمانی که هدف این احزاب کم به رأی‌دهندگان طبقه کارگر است، سیاست‌های آنها ضربه انتخاباتی را به همراه نخواهد داشت. در عوض، اقبال انتخاباتی آنها به تشکیل ائتلاف با محافظه کاران لیبرال کلاسیک اما سنتی بستگی دارد که با راست پوپولیستی در تجارت، مهاجرت، سیاست خارجی و دموکراسی مخالف هستند.

احزاب چپ میانه بیشتر به حمایت یک طبقه جدید از فارغ‌التحصیلان دانشگاهی و مرفه وابسته شده‌اند. این احزاب شاید هنوز بخواهند نماینده طبقه کارگر باشند، اما این نیروی اصلی آنها در چندین دهه اخیر نبوده است. در عوض، انرژی این احزاب از سوی فعالان ایده‌آل‌گرای مترقی دانشگاهی تأمین می‌شود که دیدگاه‌های فرهنگی و اقتصادی آنها اغلب باعث دور شدن رأی‌دهندگان طبقه کارگر می‌شود.

حتی زمانی که این احزاب سیاست‌هایی برای کمک به طبقه کارگر اتخاذ می‌کنند، این سیاست‌ها تأثیر انتخاباتی قوی ندارند. در عوض، موفقیت انتخاباتی آنها به ائتلاف با لیبرال‌های سنتی ولی محافظه‌کارانی بستگی دارد که با راستگرایان پوپولیست در موضوعاتی مانند تجارت، مهاجرت، و سیاست خارجی و دموکراسی مخالفند.

عبور از سیاست طبقاتی

گذار از سیاست طبقاتی دوران صنعتی از دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ آغاز شد، زمانی که رفاه پس از جنگ و گسترش شبکه‌های ایمنی اجتماعی به طور عمده مطالبات صد ساله کارگران صنعتی را برآورده کرد. به دنبال آن، ظهور نسل جدیدی از فعالان جوان دانشگاهی، مسائل جدیدی مانند حقوق مدنی، حقوق زنان و جنگ ویتنام را به محور توجه تبدیل کرد که باعث فروپاشی ائتلاف «نیو دیل» (New Deal، برنامه اقتصادی اجتماعی فرانکلین روزولت بعد از رکود بزرگ ۱۹۲۹) شد؛ این آخرین تحول بزرگ در سیاست آمریکا بود.

با ورود ترامپ

به صحنه، همه چیز تغییر کرد. در برخی موضوعات، به نظر می‌رسد که دو حزب جایگاه‌های خود را عوض کرده‌اند. امروز ترامپ از طبقه کارگر دفاع می‌کند، علیه نخبگان سخن می‌گوید، از مشاغل آمریکایی حمایت می‌کند و سیاست خارجی سنتی ایالات متحده را نقد می‌کند، در حالی که دموکرات‌ها از نهادها، هنجارها و سیاست خارجی قدیمی دفاع می‌کنند!

در حالی که

دموکرات‌ها از نهادها، هنجارها و سیاست خارجی قدیمی دفاع می‌کنند!

در حالی که

دموکرات‌ها از نهادها، هنجارها و سیاست خارجی قدیمی دفاع می‌کنند!

در حالی که

دموکرات‌ها از نهادها، هنجارها و سیاست خارجی قدیمی دفاع می‌کنند!

آگهی مزایده
نام دستگاه مزایده‌گزار: شرکت سهامی خاص سنگ آهن مرکزی ایران
موضوع مزایده: فروش مقدار تقریبی ۲۰۰۰۰ لیتر روغن‌های مستعمل
مبلغ و نوع سپرده شرکت در مزایده: مبلغ ۳۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال
زمان تحویل اسناد مزایده: تا پایان وقت اداری ساعت ۱۴ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۱۷
زمان بازگشایی اسناد: روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۱۸

آگهی مزایده
نام دستگاه مزایده‌گزار: شرکت سهامی خاص سنگ آهن مرکزی ایران
موضوع مزایده: فروش مقدار تقریبی ۵۰ تن لاستیک‌های فرسوده
مبلغ و نوع سپرده شرکت در مزایده: به میزان ۱۰٪ (ده درصد) جمع مبلغ پیشنهادی به‌صورت:
زمان تحویل اسناد مزایده: تا پایان وقت اداری ساعت ۱۴ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۱۷

آگهی مناقصه عمومی
موضوع مناقصه: تأمین متریال، ساخت، تست و تحویل دهی ۲۱ دستگاه الکترونیفیک نمودی آب دریا
مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۲/۲۶۵/۰۰۰/۰۰۰ ریال
نشان و تلفن: شاهین شهر، خیابان شهید بهشتی، فیش میدان مسرور، مجتمع تحقیقاتی و صنعتی شهید حسین پور

آگهی مزایده عمومی
نام دستگاه مزایده‌گزار: شرکت سهامی خاص سنگ آهن مرکزی ایران
موضوع مزایده: فروش مقدار ۱۰۰ هزار تن محصول گندله آهن با عیار Fe=۶۵/۵۳
مبلغ و نوع سپرده شرکت در مزایده: مبلغ ۸۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ (هشتاد میلیارد ریال) به‌صورت چک بانکی
زمان تحویل اسناد مزایده: تا پایان وقت اداری (ساعت ۱۴) روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۲۴

آگهی فراخوان عمومی فروش زمین
شرکت عمران شهر جدید سهند وابسته به وزارت راه و شهرسازی در نظر دارد اموال مشروحه ذیل را با شرایط «نقد - و نقد و اقساط» از طریق فراخوان عمومی به فروش برساند.
مقایسه‌ایان محترم می‌توانند جهت کسب اطلاعات لازم و آگاهی از شرایط فراخوان و نحوه شرکت در فراخوان عمومی از تاریخ ۱۴۰۳/۱۰/۰۲ لغایت ۱۴۰۳/۱۰/۲۲ به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به نشانی WWW.SETADIRAN.IR و یا به امور واگذاری شرکت عمران شهر جدید سهند واقع در شهر جدید سهند - فاز دوم - بالاتر از جایگاه CNG - ساختمان شرکت عمران شهر جدید سهند - طبقه همکف - اتناق شماره ۱۰۹ رجعه فرمایند.